

Jacques Perk

Eerste aanblik

En peinzend zie 'k uw zee-blauwe ogen pralen
Waarin de zachtheid kwijnt, de liefde droomt
En weet niet wat mij door mijne âren stroomt:
Ik zie naar u en kan niet ademen.

Een gouden waterval van zonnestrallen
Heeft nooit een schoner aangezicht bezoomd...
't Is of me een engel heeft verwelkoomd,
Die met een paradijs op aard kwam dalen.

'k Gevoel mij machtig tot u aangedreven
En buiten mij. 'k Was dood, ik ben herrezen
En voel mij tussen zijn en niet-zijn zweven.

Wat hebt gij toveres, mij goed belezen!
Aan u en aan uwe ogen hangt mijn leven:
Een diepe rust vervult geheel mijn wezen. –

Uit de cyclus: Mathilde